

[Erik Hansen (Ålborg amt).]

dagen er det lykkedes for nogle at gøre det vanskeligt at forstå denne paragraf. Men nu må det vist for alle være nogenlunde krystalklart, hvad den går ud på: at man først og fremmest i egnsudviklingsområderne stiller imod at give en omskoling dels gennem specialkurser, dels gennem træning i selve jobbet. Jeg tror, at netop når vi holder os for øje, at det drejer sig om egnsudviklingsområder, er der et særligt behov for netop denne form for uddannelse, fordi det i egnsudviklingsområderne jo er således, at mulighederne for et valg mellem forskellige job på forskellige virksomheder er forholdsvis begrænsede.

Når vi derimod ser videre på mulighederne for anvendelse af disse ting, som er anført i lovforslagets § 1 a og yderligere uddybet i betænkningen, står der jo, at man i specielle tilfælde kan benytte denne lovgivning — dette omfatter dog de såkaldte „skræddersyede“ uddannelser — i andre egne af landet, hvor der måtte være et specielt behov for det. Om dette vil jeg gerne sige, at man nok her kun skal anvende det, når man finder et absolut behov for det, idet man, hvis man uddanner folk på den såkaldte skræddersyede måde til kun at varetage et ganske specielt job, netop står i den situation, at man dermed får mindre bevægelighed på arbejdsmarkedet, får den mindre mobilitet, mens vi jo tværtimod stiller efter større mobilitet. Jeg vil også tro, at det i de industrielle mere avancerede egne ligger sådan, at arbejdstilbuddene er betydelig flere, og derfor tror jeg, at man i disse egne fortrinsvis må satse på de uddannelser, som i dag finder sted gennem specialarbejderskolerne.

Et andet problem i dette lovforslag har været dels spørgsmålet om sikring af løntilskud i den periode, hvor de enkelte elever er på skole, dels spørgsmålet om adgang til at være medlem af en arbejdsløshedskasse. Når udvalget har beskæftiget sig så meget med det, så er det, fordi der i selve det problem for mange ligger en tydelig uretfærdighed. Der ligger også i selve problemstillingen omkring medlemskabet og adgangen hertil, at det for mange kan være en hindring for at gå i gang med et erhvervs-skifte, som man ellers ønsker. Når denne hindring opstår, er det naturligt for den selvstændige, som har sin bedrift, at sige:

jeg kan med min bedrift, landbrug eller anden erhvervsvirksomhed, ikke blive medlem af en arbejdsløshedskasse og dermed ikke få den tryghed fremover, som gives andre. Jeg tror, at det, der står i betænkningen, og det, som ministeren har tilsluttet sig, om at få ændringer gennemført her, trænger sig meget på. Som det er sagt af foregående ordførere her i dag om dette spørgsmål, ligger der hos vide kredse — videre kredse end dem, der i dag er sikret gennem arbejdsløshedskasserne — et behov for tryghed.

Jeg vil gerne gøre den bemærkning om § 2, som omhandler det udvalg, der skal nedsættes, og som holdes inden for en forholdsvis snæver kreds, at det er nok et spørgsmål, om ikke der er nogen berettigelse i det ønske, der er rejst fra landboorganisationernes side om at komme med i udvalget. Jeg forstår meget vel, at det af hensyn til effektiviteten i udvalget er nødvendigt at holde det på et begrænset antal medlemmer, men jeg ser med en vis tilfredshed, at man siger, at man vil tage andre organisationer med, når principielle spørgsmål af interesse for disse organisationer drøftes. Jeg vil blot bede til, at det ikke må blive for sjældent, man drager nytte af den interesse, der ligger fra anden side.

Om det ændringsforslag, der er stillet om forhøjelse af beløbet på 20 mill. kr. til 30 mill. kr., skal jeg kun sige dette, at jeg finder ikke, der er nogen anledning til at forhøje beløbet. Lad os nu se, hvordan loven kommer til at virke; den har jo i øvrigt en nøje sammenhæng med den egnsudviklingslov, som blev forbedret tidligere her i dag.

Jeg skal på det radikale venstres vegne anbefale det af ministeren stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag og i øvrigt anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Ove Munch: Der er vist ingen grund til, at jeg fortsætter den almindelige lovprisning af omskoling og uddannelse i al almindelighed og af bevægelighed på arbejdsmarkedet; det har de foregående talere gjort tilstrækkelig godt både her og ved første behandling.

Det, jeg må tage stilling til, er det, der foreligger skriftligt for mig, idet jeg blev medlem af udvalget så sent, at det havde afsluttet sit arbejde. Det undrede mig, at